

Abstrakt

Autorka se v této práci zabývá povahou rozhodování Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“) v oblasti veřejných zakázek. V teoretické části jsou popsány jednotlivé použité metody, legislativní rámec rozhodování ÚOHS (z hlediska aktuálně účinné legislativy i nového zákona o zadávání veřejných zakázek) a shrnuta teoretická východiska. V analytické části jsou analyzována vybraná rozhodnutí ÚOHS z let 2005-2015 za pomoci popisných a interferenčních statistických metod. Z hlediska obsahu jsou ÚOHS nejčastěji vedena řízení, ve kterých je namítáno porušení zákazu diskriminace. K přezkumu rozhodnutí ÚOHS ve správním soudnictví dochází v pouhých 4 % případů, a to přesto, že zadavatel je uznán vinným ze spáchání správního deliktu v téměř 80 % případů. Nejčastěji ukládanou sankcí je pokuta. Trend k rozhodování o vině, stejně jako k ukládání pokut je rostoucí, jejich výše je ale stabilní. S větší pravděpodobností bude shledán vinným zadavatel veřejné zakázky na stavební práce, než zadavatel jiných druhů veřejných zakázek. Pravděpodobněji také bude shledán zadavatel vinným v případě namítaného pochybení již v počátku zadávacího řízení. Analýza dále ukazuje, že rozhodování ÚOHS je mimořádně konzistentní – pouze v 6 % případů předseda ÚOHS prvostupňové rozhodnutí změnil nebo zrušil, ve velké většině se ale jednalo o případy, které prošly přezkumem ve správním soudnictví, a ÚOHS byl následně názorem správních soudů ve věci vázán.